

необходимо да придобие човѣкъ всичко, каквото желае. Защо? Защото не всичко е сѫществено. Въ този смисълъ, има нѣща желателни и сѫществени, които се отнасятъ за момента. Има нѣща желателни и несѫществени, които търпятъ отлагане. Азъ желая да придобиете онова, което е сѫществено за васъ. Напримѣръ, сѫществени нѣща за васъ сѫ любовта и истината. Каквото и да се говори за любовта, тя е една. Любовта носи животъ; мѣдростта носи знание и свѣтлина; истината носи свобода. Казвате: Ниеискаме да знаемъ истината. — Истината не може да се говори на земята. Тукъ се изнасятъ само факти изъ живота, но не и самата действителност, т. е. не самата истина. Запримѣръ, казвамъ: действителността има две страни—свѣтла и тѣмна, сладка и горчива. Това сѫ факти, които се отнасятъ до действителността, но не представятъ още самата действителност. Казвате на нѣкого: Ти не си уменъ човѣкъ. — Това е фактъ само, но не и действителност. Истината може да се каже само на заробения, като развѣржешъ оковите му; истината може да се каже само на гладния, като го нахранишъ; истината може да се каже на жадния, като го напоишъ; на задушаващия се, като го изнесешъ на чистъ въздухъ; на заблудения въ тѣмна ноќь, като му освѣтишъ пѫтя. Значи, истината показва пѫтя, по който трѣбва да вървите; тя освобождава отъ ограничителните условия. Всички хора очакватъ, като отидатъ на онзи свѣтъ, да ги посрещнатъ съ музика и пѣсни, съ вѣнци. Едно е вѣрно, че всички ще заминете за онзи свѣтъ, но какъ ще ви посрещнатъ тамъ, това е другъ въпросъ. Какъ ще се явите предъ лицето на вашия Баща? Каквъ отчетъ ще дадете?

Казвате: значи, страдания ни очакватъ на онзи свѣтъ.—Какво нѣщо е истинското страдание, и ка-